2016. május 19.- **Európa számára a XXI. század a békés fejlődés ígéretével mutatkozott be, 2004-ben Magyarország népe is reményteli várakozással szavazott belépni Európa államainak, nemzeteinek közös képviseleti szervezetébe.** Néhány év múltán mind sűrűbben megmutatkozott az ellentét az uniós csatlakozás várakozásai és a megvalósulás tényei között.
Ma, 12 év után tisztán kibontakozik az Európai Unió valóságos képe: egy központi diktatórikus kormányzat épült fel egy monstrum adminisztrációval a demokratikus képviseleti rendszer fölé. Most sürgeti Amerika az egészen szoros alárendeltséget megvalósító Transzatlanti Kereskedelmi és Beruházási Partnerséget (TTIP).

Gigakorporációk veszik át az irányítást a nemzetállamok felett.
Ez az egyik csapás.
Előbb szórványosan, majd másfél évvel ezelőtt robbansszerűen bontakozott ki a menekültek áradatával az Európát elözönléssel fenyegető invázió.
Ez a második csapás.
Amerikai és a NATO fegyveres egységek gyülekeznek Oroszország nyugati határain, amihez a hozzácsatlakozást megköveteli Amerika Európa országaitól NATO-szövetségi kötelesség alapján. Így fokozatosan kibontakozik az ellenséges állapot Oroszország és Európa között, annak ellenére, hogy ilyen állapotnak nincs alapja, és nincs értelme egyetlen európai ország számára sem.
Ez a harmadik csapás.
Mindhárom csapás bármely egyike is veszélyes Európa számára. Nehezen zárható ki olyan felfogás, ami szerint a három szervesen együvé tartozik. Közös abban, hogy egyaránt Európa-ellenesek.

Vegyük az első csapás esetét
Európa egységesítése kérdésében éles eltérés van abban, hogy mit akarunk összegezni: Európa országait, tehát azok népeinek önkéntes csatlakozását minden közös érdek közös védelmére, vagy olyan államot gondolunk eredményesnek, amely Európa teljes népességét egyetlen főhatóság alatt képviseli és irányítja. Vég nélküli vita folyik a népegyéniségek összeolvadásának veszélyei és előnyei kérdésében.
Ez a vita azonban post festa, mert a létrejött Európai Unió az Északamerikai Egyesült Államok szerkezetét követő mintára épült, amerikai kezdeményezésre, USA katonai és politikai domináció idején, mellőzve a korábbi európai egységesülés nemzetek uniójára alapozott elképzeléseket. Ez az USA-minta ma még nem szilárdult meg az erős nemzetállami ellenállás miatt, de az EU minden vezető intézménye személyi állományának elszánt nemzetellenessége kétségen kívüli.

Nekünk magyaroknak, és feltehetően a többi későn csatlakozó országoknak is, nehéz elfogadni a teljes szétolvadás követelményét. Valójában érthetetlenül vizsgáljuk a nyugat-európai országok szolgálatkészségét, amivel mindenben azonosulnak az amerikai politikai eszmerendszerrel, a liberalizmusnak azzal a torz változatával, ami neoliberalizmus néven ismert. Ennek lényege: eltakarítani mindent, ami akadályt jelent a nemzetközi nagytőke gazdasági, terjeszkedési és politikai útjában. Szelídebb fogalmazásban a gazdaság (tőke, áru,

munka) teljesen szabad forgalma. Ma már nincs olyan politikai párt (mozgalom, irányzat), amely nem ebben fogalmazza meg alapelvét. Másszóval, ma már nemcsak az amerikai politikai szisztéma egyelvű (egypetéjű), hanem Nyugat-Európa országainak minden parlamenti pártja egyszínű liberalista, legyen az szociáldemokrata, kereszténydemokrata, zöld vagy egyéb marxista. Kimondhatjuk, a kapitalizmus megalkotta az eszményi kommunizmust, aminek hitelveit a globális média hirdeti ki, ahol már nincs többé ellenzék. Ami mégis más, annak nincs helye a demorációában, az populizmus, nacionalizmus, fasizmus, antiszemitizmus, tehát üldözhető.
Ebben a politikai közegben mindent aszerint ítélnek meg, hogy mennyiben felel meg a fennálló eszmerendnek. A pártszisztéma alkalmazottai ehhez igazodnak. Ebben a „demokráciában" a pártok döntenek, azok tagjai kötelesek a pártvezetőség döntéseit követni. A parlamenti képviselők is természetesen, hiszen a nép a pártokra (jelöltjeire) szavaz. Akkor is, ha más véleménye lenne, de azt, jól megfizetett alkalmazotti hűséggel elhallgatja.
Ez a társaság teljesen alárendelten kiszolgálja az amerikai törekvéseket, amelyeknek legbrutálisabbja a már említett Transzatlanti Kereskedelmi és Beruházási Partnerség (TTIP), amit Brüsszel már el is fogadott.
Röviden szólva ennek a szabadkereskedelmi megállapodásnak legfontosabb lényegét tekintve semmi köze a kereskedelemhez. Ugyanakkor súlyos következményei lesznek szó szerint minden területre, amelyek az egyén vagy a közösség számára fontosak: egészség, oktatás, környezetvédelem, privátszféra, gyógyszerekhez való hozzáférés, a sort hosszan folytathatnánk.
Ez az egyezmény főként tulajdonjogi szerződések sora, amelyekben a multik titkos többségi részvénytulajdonosai jogait rögzítik, annak biztosítékával, hogy a multinacionális cégek szabadon, kötöttségek és állami–hatósági szabályozás nélkül tevékenykedhessenek az érintett országokban.
A rendszer egyik legtöbbet kritizált eleme az úgynevezett „Befektető és Állam közötti vitarendezés" (ISDS). Ez egy titkos nemzetközi bíróság, amely a multiknak lehetővé teszi, hogy az államokat szinte bármiért beperelje, amely szerintük befektetéseiket vagy hatékonyságukat érinti. Ha egy tiltakozás kihat a profitjukra, perelhetnek. Ha egy törvény érinti a profitjukat, perelhetnek. Ha egy új szabályozás hatással van arra, hogy hol és mit akarnak kezdeni a pénzükkel, szintén perelhetnek. Ez egy új hatalom, amellyel az amerikai vállalatokat ruházzák fel, hogy az európai államokat beperelhessék.
Lényegében egy párhuzamos jogrendszer, amely csak rájuk vonatkozik. Normál embereknek, hazai vállalkozásoknak, kormányoknak nincs hozzáférése ehhez a jogrendszerhez. Csak a külföldi befektetőknek áll mindez rendelkezésükre, esetünkben amerikai cégcsoportoknak!!!

Nézzük a második csapást!
A közel-keleti, évtizedeken át tartó amerikai háborúskodás következtében Európára zúduló menekült- és szétvándorló áradat befogadása kérdésében nem a következményeinek mérlegelése képezi a liberalisták döntését, hanem a pártutasítás, ami természetesen további magaslatokról érkezik. Politikai elemzők fenntartják a szándékosság fennállását, Európa szándékos elárasztása folyik a kézenfekvő (melléktermék) tömegek rázúdításával, annak faji és kulturális kevert állapotba döntése érdekében. A nemzetállami kereteket ezzel lehet leggyorsabban szétbontani. Keverék népség fölött könnyebb uralkodni. Jó példa erre Angela Merkel német kancellár állásfoglalása. Aligha hihető, hogy olyan nagyon elment az esze, hogy ne fogná fel a következményeket. De az már nem érdekli, elkötelezettsége erősebb.

Nézzük a helyzetet a hit oldaláról!
Nem lehet gondolkodó, hívő keresztény, aki nem kapta föl a fejét: mi történik itt?
Legújabban, a pápa eddigi ismert megnyilatkozásai után azzal lepte meg a világot, hogy a politikai mezőny legexponáltabb színterére lépett. Egy világvallás vezető tekintélyét, Krisztus földi helytartói karizmatikumát dobta bele a mérlegnek abba a serpenyőjébe, amelyben annak a földrésznek a pusztulását készítik elő, amely adta a kereszténységet a világnak.
Május 6-án Ferenc pápa kihallgatáson fogadta az Európai Unió Rómában tanácskozó vezetőit, átvette a Károly-díjat, a legjelentősebb európai kitüntetésnek számító elismerést. „Szívből köszöntöm Önöket, és köszönetet mondok jelenlétükért. Különösen hálás vagyok Marcel Philipp, Jürgen Linden, Martin Schulz, Jean-Claude Juncker és Donald Tusk úrnak kedves szavaikért. Szeretném hangsúlyozni azon szándékomat, hogy a nagybecsű díjat, mellyel kitüntetnek, Európának ajánljam....”
„Azt mondtam az EP-képviselőknek, hogy több szempontból is egyre általánosabbá válik a benyomás, hogy Európa megfáradt és megöregedett, nem termékeny és nincs életereje, és hogy az Európát egykor lelkesítő nagy eszmék elvesztették vonzerejüket; az emberek egy lehanyatlott Európát látnak, amely – úgy tűnik – elveszítette szülő- és teremtőképességét.”
Ilyen bevezetés után azt várnánk, hogy felsorolja az okokat, a reá zúdított két világháborút, a szovjet megszállást az amerikai gyámkodást, mint erőtlensége okait. A Szent György-legendára hivatkozás is elmaradt, nem tette követendő példaként, hogy György vitéz szembeszállt a veszedelemmel. Az idézett szövegben nem Európát félti, nem az egyház védelmére buzdít. Így inkolja meg álláspontját, a migránsok befogadását. Lesz itt majd „lelkesítő nagy eszme, szülő és teremtő képesség”.
A Vatikánba vizitáló urak rangos kitüntetést vittek a pápának, aki kifejezte közéjük tartozását a célban, ami Európa közeli nagy átalakulását hozza, megemlítve a vallások egybefogását is. („Ma sürgetően szükségünk van arra, hogy képesek legyünk »koalíciókat« kötni, de nem csak katonaiakat vagy gazdaságiakat, hanem kulturálisakat, oktatásiakat, filozófiaiakat és vallásiakat.”)
Nagy libaralista győzelem a pápa bevonása abba a politikába, ami a földrész jelen függőségét „önkéntes” módon véglegesítené. A pápa kedves vendégei abból a fél-Európából érkeztek, ahol a vallást már száműzték nemcsak a politikából, de iskolákból, kulturéletből is. A szekularizációs, vallásellenes, nemzetellenes irányzatok ezentúl vatikáni erkölcsi bizonyítványukat mutogatják a vasfüggöny-kalodából kikerült országok katolikus tömegeinek, akik a (ma már meghaladott) hit erejével vészelték át a nehéz időket, hogy: kövessétek immár a megszentelt liberalizmust!

Az inváziós bevándorlás hírei, tényei eléggé ismertek Olvasóink körében. Elég idézni egy német rendőrnőt, aki a menekültek dolgait szakmailag ismeri, könyvet írt Németország kék fényben címen.
„Szeretem a hivatásomat, de egyre nehezebb lesz. Ismerek idősebb kollégákat, akik időközben megkeseredtek. Nem akarom, hogy velem is ez történjen majd” – írja a görög származású Tania Kambouri nevű rendőrnő.
Beszámol arról, hogy hiába lép fel rendőrnőként, egyre többször megütik őt. Csoda, hogy eddig nem tört össze az arca, és szembevérzéssel és kék foltokkal megúszta. Ugyan őrizni próbálja a nyugalmát és a hidegvérét, de idő kell neki ahhoz, hogy ezeket a helyzeteket feldolgozza magában.
A rendőrnő úgy látja, egyre inkább több a rendőrök elleni erőszak és egyre kevésbé tisztelik is őket.

Elmondja azt is: muszlim migránsok támadják így az államhatalmat. „Ez nem származás vagy vallás miatti, rasszista előítélet, hanem egyszerűen tény, hogy egyes társadalmi csopor-tokra feltűnően jellemzőek bizonyos magatartásminták és bűncselekmények."
A rendőrnő szerint általános a tisztelet hiánya, a német alaptörvény és az emberi jogok semmibe vétele, miközben belterjes párhuzamos társadalmi struktúrák alakulnak ki, az integrációs szándék pedig eltűnik. Kambouri szerint ezt nem csak ő mondja, a kollégái is meg tudják erősíteni azt. A mindennapok során a kora reggeli szolgálat a legkönnyebb, mivel a problémás elemek sokáig alszanak. A késő esti és különösen a hétvégi éjszakai szolgálat a legnehezebb, akkor történik a legtöbb konfliktus.
A rendőrnő már évek óta panaszkodik belső fórumokon az egyre romló helyzet miatt, sokan ki is fejezték egyetértésüket és együttérzésüket, de sokáig nem akart a nyilvánosság elé állni. Most viszont vállalja a mondandóját.
„Máig nem változott semmi. Nulla" – mondja Kambouri. Könyvében a politikai elit mellett támadja „a kritikátlan multikulti társadalmi romantikájában hívőket" is, akik szerinte „egyből iszlamofóbiát és idegengyűlöletet kiáltanak".
A rendőrnő szerint a multikulturalizmus sok veszéllyel jár: egyes kulturális és vallási hagyományok nem egyeztethetőek össze egymással. Szerinte ennek belátása nem jobboldali populizmus, hanem egészséges emberismeret kérdése. Egy bochumi késelési esetnél több tucat fős libanoni társaság akadályozta a munkájukat, lökdösték a rendőröket. Kambouri szerint a fiatal muszlim férfiakkal van a legtöbb gond, törökökkel, kurdokkal, libanoniakkal, tunéziaiakkal, akik feltűnően nem akarnak Németországba integrálódni. Különösen a rendőrnőket nem fogadják el, Kambourit is lekurvázták már.
Tania Kambourinak a jelenlegi migrációs hullámról is megvan a véleménye.
„Egyre több migráns jön Németországba, és sokuk nem tanulta meg, hogy a nőket és az államhatalmat tisztelni kell. Párhuzamos társadalmakban élnek, ahol más szabályok érvényesülnek. Voltunk már bevetésen menedékszállásokon is, ahol észre lehet venni, hogy a tisztelet teljesen hiányzik. A legjobb fegyverünk a szó. De talán gyengeségnek találják ezt, mert a származási országukban keveset diskurálnak, inkább az erőszakhoz nyúlnak" – mondja a rendőrnő. Kambouri súlyosabb büntetéseket szabna ki azokra, akik ellenszegülnek a rendőröknek, és a gyorsabb bírósági ítélkezést is szorgalmazza. „Ha a tettesek nem szembesülnek a szankciókkal, tovább folytatják".

Végül a harmadik csapás
Jelentős változtatást, a fennálló rend eltakarítását háborús állapotok között lehet gyorsan és véglegesen végrehajtani, parancsuralmi helyzetben, háborús érdekekre hivatkozva.
Európa két irtózatos méretű háború következményeivel jutott el mai kiszolgáltatott állapotába. Bő száz évvel ezelőtt az emberi világ, civilizáció, kultúra, művészetek, természettudomány, tudományos kutatás, társadalomelmélet stb. terén vezető nagyhatalom volt. 1945 óta képtelen visszanyerni korábbi helyzetét a folyamatos téridegen hatalmak ránehezedő nyomása miatt. Atlantizmus a neve annak az amerikai kötődésnek, ami Európát maga alá gyúrta. Katonai szárnya a NATO (North Atlantic Treaty Organization), aminek ezidáig semmi, mostantól pedig fontos szerepe lesz.
Amerika elvesztette a fogást az orosz birodalom felett, nem tudta megtartani a szovjet állam összeomlásával megnyílt gazdasági behatolás esélyeit. Azt a fajta privatizációt, mint amivel adósságszolgaságra kényszerítette az általa negyvenöt évre szovjet szolgaságra vetett országokat.

Attól fél, hogy Európa is kinől a vasmadár szárnyai alól. Az iparosodott Európának szüksége van az orosz területek energiai és ásványi kincseire, amik akkor válnak majd csak értékké az oroszok számára, ha eladják Európának. Ezt a természetes geopolitikai érdekszövetséget sikeresen megakadályozta az angol–amerikai bankhálózat Oroszország bolsevizálásával és két Európa-ellenes világháborúval, 45 éves közös megszállással, majd Európát szövetségesi redszerébe kényszerítésével, mindmáig. Nem Ukrajna függetlensége, területi épsége a gond New York Empire számára, hanem a békés állapotokban megérlelődő lehetőség Európa és Oroszország gazdasági egymásra utaltságának érvényesítése.
Kézenfekvő a stratégia: Európát vissza kell fogni fejlődésében, Oroszországot el kell szigetelni Európától.
Amerika nem fog inváziós háborút indítani Oroszország ellen. Ismeri Napóleon és Hitler tévedését. Amerikának permanens háborús helyzet kialakítása és fenntartása kell, ami megakadályozza az Eurázsia terv létrejöttét. A Szovjetunió volt sérültjei: a balti államok, Lengyelország, szívesen részt vesznek az amerikai fegyveres demonstrációban, és persze az opportunista Románia is.
Törökország egy külön eset. Történelmi hőskorának emlékezete diktálja számára az új behatolást Európába. Ezt Amerika támogatja régóta, befogadta a NATO kebelébe. Déli irányban is szövetséges Izraellel, ami egybevág az amerikai szövetséggel. Mindez meghozza Törökország részére a beépítkezést Európába. Viszonzásul országa amerikai hadi bázis az Oroszország elleni háborúskodáshoz.
Így terjeszkedik ki a permanens közel-keleti háború északra, Kelet-Európára, amihez minimális amerikai katonai részvétel szükséges.

Mindhárom ütés nagyon sürgős, mert Európa ébredezik
Súlyos veszteséget szenvedett Angela Merkel pártja, a Keresztény-demokrata Unió három német tartományi választáson március 13-án. Ez előre vetíti a jövő évben esedékes németországi parlamenti választások eredményét. A legmeglepőbb fordulat azonban az – és emiatt sokan politikai földrengésről beszélnek –, hogy a 2013-ban alakult, határozottan migrációellenes párt, az Alternatíva Németországnak (AfD) két tartományban a harmadik helyen végzett (15,1, illetve 12,6 százalékos eredménnyel), Szász-Anhaltban pedig a választópolgárok 24,2 százaléka adta a voksát az alakulatra, ezzel a második helyen végzett. A párt ezzel bebetonozta magát a német politikába, mint a harmadik legerősebb formáció a kereszténydemokraták és a szociáldemokraták mögött.
A német közgazdászok kételkednek abban, hogy a bevándorlásnak pozitív gazdasági hatása lesz. A migránsok állami támogatásra szorulnak és a nyelvet sem ismerik.
Marjin Dekkers, a Bayer vegyipari konszern vezérigazgatója azt mondta, sokáig fog tartani a migránsok német munkaerőpiaci intergrálása. A migránsokat a német dolgozók szintjére kell hozni, ezt pedig évekig az államnak kell majd finanszíroznia. Szerinte nem szabad illúziókba ringatni magukat. Becslése szerint 15 évig tart majd, hogy a migránsok ne szoruljanak állami támogatásra, és képesek legyenek önállóan ellátni magukat. A német munkaerő magas szinten képzett, ezt kell nekik is elsajátítani, amit megnehezít a nyelvismeret hiánya is
A Magyar Nemzet „Nyíló szemű liberálisok” cím alatt írja az alábbiakat:
„Most, hogy az iszlám itt van a maga valóságában, vége az illúziónak, az előrelátóbb liberálisok pedig válaszút elé kerültek. Ha megmaradnak a korlátlan bevándorlás pártján, akkor a vallástalanított Európa veszhet oda, s az ő életmódjuk szorul perifériára, továbbá – ha a sariát, az iszlám törvénykezést nézzük – illegalitásba. Ha viszont szembeszegülnek vele, akkor

kénytelenek lesznek felülírni saját dogmáikat a multikulturalizmus áldásairól. Akadtak, bár egyelőre csak páran, akik elvégezték ezt a belső önvizsglatot, és Európa védelme mellett tették le a voksukat. Jelzésértékű, hogy köztük vannak a jobboldali magyar kormányok ádáz kritikusai is (Konrád György, Heller Ágnes), valamint az a Kertész Imre, aki már tavalyelőtt megjelent könyvében figyelmeztetett arra, hogy a liberális Európa az iszlám korlátlan beáramlásának következtében felszámolja önmagát.
A valóság egyre erőszakosabban dörömböl. Ég a ház, a zsarátnok pattogása pedig lassan kiveri az álmot a legelszántabb toleranciabajnok szeméből is. Van, aki már tűzoltásra kész, más még kótyagos fejjel ül az ágy szélén, és olyan is biztosan akad, aki addig kapaszkodik a párnájába, amíg lángra nem lobban az is. De egy biztos: Európa ébred.”
Csapó Endre